

ARTDATABANKEN

Invasion av främmande kräftdjur i Mälaren och Vättern

SLU Artdatabanken
SLU Artdatabanken rapporterar | Nr 33 | 2024

Författare

Ulf Bjelke, SLU Artdatabanken

Foto

Jonas Roth

På omslaget ses Större rovmärla *Dikerogammarus villosus*

Grafisk form

Katarina Nyberg

Rekommenderad citering

Bjelke, U. 2024. (2024). Invasion av främmande kräftdjur i Mälaren och Vättern. SLU Artdatabanken rapporterar 33. Uppsala: SLU Artdatabanken

Distribution

Rapporten kan kostnadsfritt laddas ned från

www.artdatabanken.se/publikationer

Denna rapport har finansierats av Länsstyrelserna i Jönköping och Östergötland samt SLU Artdatabanken.

Tack!

Tack till främmande-art-experterna på länsstyrelserna i följande län; Stockholm, Östergötland, Jönköping, Örebro och Västra Götaland. Jan-Erik Svensson, och Jonas Roth, svenska expertkommittén för limniska evertebrater.

Copyright © 2024

Förlag: SLU Artdatabanken, Uppsala

ISSN: 2003-5373 (tryck)

2003-5381 (pdf)

ISBN: 978-91-87853-76-0 (pdf)

Invasion av främmande kräftdjur i Mälaren och Vättern

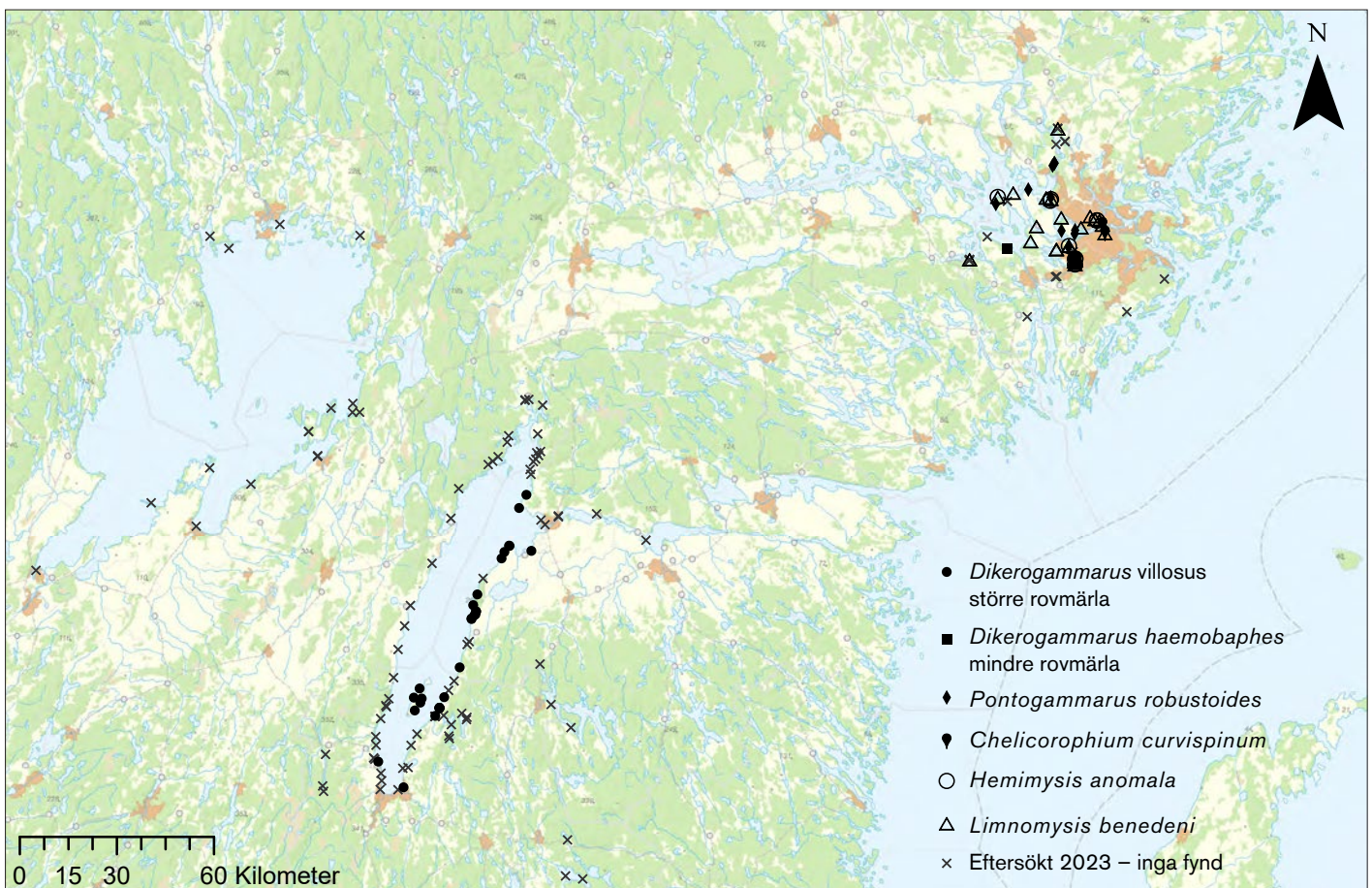
Under 2023 upptäcktes tre invasiva främmande arter av kräftdjur i Sverige, dels i Vättern och dels i Mälaronrådet. Åren dessförinnan hade tre andra arter av främmande kräftdjur påträffats. Dessa är så kallade märkräftor och pungräkor, längd 6–30 mm, vilka har orsakat stora problem och ekosystemförändringar i sötvatten på kontinenten och på brittiska öarna. De tillhör alla högsta riskkategorierna i svenska och internationella riskbedömningar av främmande invasiva arter. I Storbritannien kallas två av dem för "Killer shrimp" och "Demon shrimp".

Djuren är snabbväxande på både individ- och populationsnivå och tränger undan andra arter i den naturliga faunan av smådjur i de vatten där de etablerar sig (Rewicz m.fl. 2014, Gallardo & Aldridge 2015).

Större och mindre rovmärla (*Dikerogammarus villosus* "Killer shrimp" respektive *Dikerogammarus haemobaphes* "Demon shrimp"), samt *Pontogammarus robustoides* upptäcktes alla 2023. Dels i Vättern (större rovmärla), dels i Mälaren och Albysjön/Tullingsjön i Stockholmsområdet (mindre rovmärla), eller enbart i Mälaren (*Pontogammarus robustoides*) (Figur 1). De två rovmärlorna samlades in vid bottenfaunaprovtagning hösten 2022, men artbestämdes inte förrän 2023. År 2017 upptäcktes märkräftan *Chelicorophium curvispinum* i Mälaren (Leppänen m.fl. 2017).

I samtliga fall var det fråga om etablerade bestånd och för mindre rovmärla kunde man genom att analysera äldre prover hitta djur från 2017 i Albysjön.

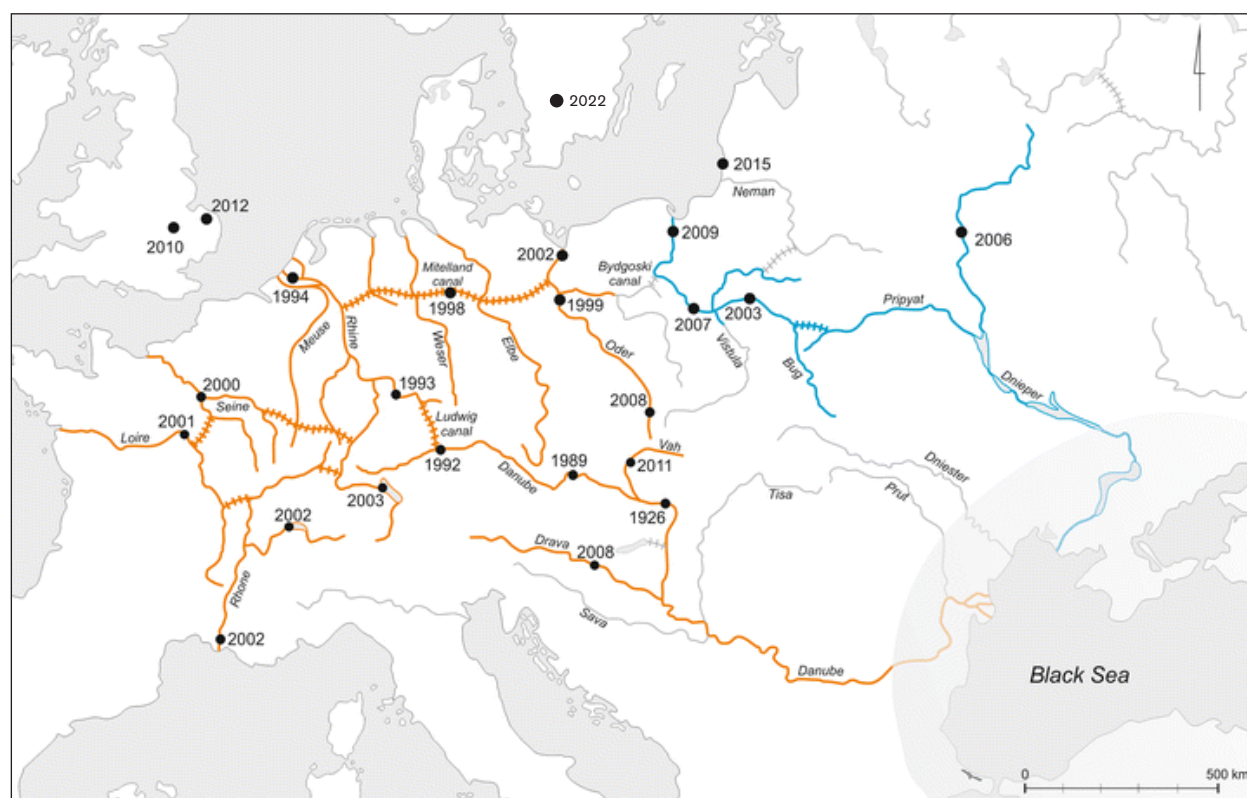
Pungräkorna *Hemimysis anomala* och *Limnomysis benedeni* upptäcktes i Mälaronrådet 2020 (Figur 1). Den förstnämnda har även hittats några gånger i svenska

Figur 1. Känd utbredning av de främmande kräftdjuren i juni 2024. Större rovmärla är endast känd från Vättern. I östra Mälaronrådet finns resterande fem arter. Vanligen finns flera av arterna på samma lokaler, vilket gör att symbolerna överlappar. I Tullingsjön och Albysjön i direkt anslutning till Mälaren finns idag fyra av de sex arterna. Utbredningen och kunskapen om arterna kommer att öka framöver och för den senast kända utbredningen hänvisas till Artportalen/Artfakta. Karta: Jennie Svedén Barthel, Länsstyrelsen i Stockholm

Tabell 1. Översikt över de pontokaspiska invasiva kräftdjur som nyligen etablerat sig i svenska sjöar. Samtliga är mycket effektiva konkurrenter i väst/nordeuropeiska inlands- och brackvatten och kan bilda massförekomster. Två av arterna blev kända i landet 2023 men prover från 2022 respektive 2017 kunde påvisa att arterna var etablerade redan tidigare.

Art	Svenskt namn	Grupp	Maxlängd (mm)	Födoval	Känd förekomst sedan	Känd förekomst 2024	Biotop
<i>Dikerogammarus villosus</i>	Större rovmärla	Märkräfta	30	Allätare	2023 (2022)	Södra och Östra Vättern	Strandnära hårbotten
<i>Dikerogammarus haemobaphes</i>	Mindre rovmärla	Märkräfta	20	Allätare	2023 (2017)	Östra Mälaren, Albysjön, Tullingsjön	Strandnära hårbotten
<i>Pontogammarus robustiodes</i>	–	Märkräfta	20	Allätare	2023	Östra Mälaren	Strandnära hårbotten
<i>Chelicorophium curvispinum</i>	–	Märkräfta	6	Filtrerare	2017	Östra Mälaren, Albysjön, Tullingsjön	Strandnära hårbotten
<i>Limnomyia benedeni</i>	–	Pungräka	13	Herbivor/detritör	2020	Östra Mälaren, Albysjön, Tullingsjön	Strandnära hårbotten
<i>Hemimysis anomala</i>	–	Pungräka	10	Planktivor	1995 (Trosa skärgård) 2020 Mälaren	Svealands skärgårdar, Östra Mälaren, Albysjön, Tullingsjön	Pelagial, strandnära och djupare botten

Figur 2. Spridningen av större rovmärla under de senaste 100 åren, där den snabbaste skett sedan 1990. Kolonisationen har skett via två huvudvägar, floderna Donau (orange) och Dnepr (blå). De större rovmärlorna i Vättern härör från Donau-populationerna, dvs inte de som finns i östra Östersjöområdet. Gråmarkerat område kring Svarta Havet är artens ursprungsområdet. Karta från Rewicz m.fl. 2014, Šidagytė m.fl. 2017, Hupalo m.fl. 2017. De övriga arterna i artikeln har samma ursprung och liknande spridningsmönster.

delen av Östersjön, första gången 1995 (Lundberg & Svensson 2004) och på västkusten, medan *L. benedeni* var ny för landet.

Fem av de sex arterna upptäcktes genom myndighetsfinansierad miljöövervakning. (Vätternförbundet 2023, Svärd 2023). Under 2023 utförde flera länsstyrelser ytterligare kartläggning av förekomsterna, se karta. Även andra vatten inventerades, dock utan fynd, t.ex. Vänern, Sommen, Göta kanal och några kustlokaler. I vattenmiljöer är den regionala och nationella miljöövervakningen en förutsättning för att vi ska kunna upptäcka och följa spridningar av främmande arter. Det gäller särskilt arter under vattenytan, som ju vanligen kräver särskild utrustning för provtagning och analys.

Var kommer de ifrån?

Alla sex arterna kommer från det så kallade pontokaspiska området kring Svarta och Kaspiska havet. Genom de kanaler som numera förbinder Europas floder har de via båttransporter kunnat sprida sig väster- och norrut (Figur 2). Pungträskorna har dock även aktivt planterats ut för att fungera som fiskföda (främst i forna Sovjetunionen). Märkräftorna sprids både med kommersiella fartyg och privatbåtar. De kan även följa med båtar på bilsläp och överleva i blöta ankarlinor och fuktiga prång (Bacela-Spychalska m.fl. 2013).

I Vättern finns större rovmärla idag främst i sydöstra och östra delen av sjön och det är troligt att de följt med sportfiskebåtar från kontinenten, vilka ofta läggs i vid båtplatser i den delen av sjön. Till exempel har trolingbåtar från Bodensjön, där större rovmärla invaderade i början av 2000-talet, flera gånger noterats i Vättern (muntlig uppgift från länsstyrelsen i Jönköping). SLU Artdatabanken har skickat prover för genetiska undersökningar till en polsk forskargrupp som kom fram till att individerna i Vättern är mer genetiskt lika de som finns i Västeuropa än de i som finns i östra delen av kontinenten, inklusive i östra Östersjön. Detta gör det troligt att de nått Sverige via privata sportfiskebåtar. Arterna i Mälaronrådet kan också ha kommit dit via båtturism, men där är även kommersiell fartygstrafik en trolig källa. Marinor, båtplatser och hamnar är ofta hotspots för ankomst av främmande vattenlevande arter (Floerl m.fl. 2009, Clarke Murray m.fl. 2011).

I Tullingsjön och Albysjön, som ligger i direkt anslutning till Mälaren, förekommer fyra av arterna och de är där mycket allmänna. Där kan man kanske börja tala om det fenomen som diskuteras på kontinenten och på brittiska öarna, att djursamhällena övergår till att bli "pontokaspiska ekosystem", med en fauna som domineras av arter från områdena kring Svarta och Kaspiska havet (Gallardo & Aldridge 2015). I dessa sjöar, liksom i Mälaren, förekommer även vandrarmusslan, *Dreissena polymorpha*, vilken har samma härkomst. Det förefaller som att dessa arter kan samleva och gynna varandra, t.ex. trivs märkräftornas ungar i de mellanrum som finns mellan vandrarmusslor i täta bankar (Devin m.fl. 2003).

I vilka miljöer trivs de?

De fyra märkräftorna har liknande miljökrav och lever främst strandnära på steniga och grusiga bottenar (Czarnecka m.fl. 2010, Clinton m.fl. 2018). Större och mindre rovmärla (*D. villosus* respektive *D. haemobaphes*), samt *P. robustoides* söker skydd från fiskpredation under stenar och nedfallna grenar och är allätare; såväl rovdjur, som detritus/växtätare och filtrerare. *C. curvispinum* bygger rör av lerpartiklar som skydd, varifrån de filtrerar partiklar från vattnet. Arterna kan påträffas ner till ett par meters djup, men de allra största tätheterna återfinns i de grundaste vattnen. Den fastsittande och rörbyggande *C. curvispinum* kan förekomma i oerhörda tätheter, flera hundra tusen individer per kvadratmeter (van den Brink m.fl. 1993).

Alla märkräftor kräver en viss mängd kalcium i vattnet. Det gäller även våra inhemska arter i sötvatten, t.ex. *Gammarus lacustris* och *Gammarus pulex*. Vid för låga kalciumhalter försvaras eller omöjliggörs kräftdjurs skalömsning och utveckling. Studier har visat att märkräftor i familjen Gammaridae har svårt att klara sig om kalciumhalterna i vattnet understiger 5 mg/l (Rukke 2002). Hela gruppen märkräftor anses vara känsliga i detta avseende men variation mellan arter finns säkert. I kalkfattiga sjöar i Sverige saknas oftast de inhemska märkräftorna. Såväl Vättern som många sjöar i Mälaronrådet har dock lämplig vattenkemi. Svenska vatten har ofta låga kalciumhalter. Medelhalten är ca 7 mg/l (Zetterberg och Fölster 2020). Det betyder förhoppningsvis att många svenska vatten löper mindre risk att invaderas av främmande märkräftor. Vättern har kalciumhalter på ca 15 mg/l, Vänern ca 7 mg/l, och ett stort antal sjöar har betydligt lägre halter. Sydsvenska sjöar som Bolmen, Åsnen och Helgasjön har halter kring 5 mg/l och saknar inhemska märkräftor. (uttag från SLU IVMs databas). *D. villosus* och *D. haemobaphes* har på kontinenten visats vara vanligast i näringsrika vatten med hög konduktivitet (muntlig uppgift Michal Grabowski). Inga studier har dock gjorts om just dessa arter är känsliga för låga kalciumhalter. Mycket tyder dock på att detta är fallet men det behöver undersökas.

Samtliga arter kan också förekomma i brackvatten och det är mycket möjligt att det finns oupptäckta bestånd längs våra kuster. Det gäller särskilt vid hamnar och marinor dit båtar anländer från kontinenten och andra sidan Östersjön.

Pungträskorna lever också strandnära men något djupare och rör sig under födosök simmande i vattenmassorna, vilket märkräftorna inte gör. *H. anomala* har visats kunna förändra planktonsamhällen, då den förtär hinnkräftor framför hoppkräftor och förändrar den naturliga artsammansättningen i vattenmassor (Sinclair m.fl. 2016). Vad gäller effekterna av *L. benedeni* är de mindre studerade. Arten lever på påväxtalger och detritus snarare än på plankton (Gergs m.fl. 2008).

Större rovmärla *Dikerogammarus villosus*
Längd upp till 30 mm.

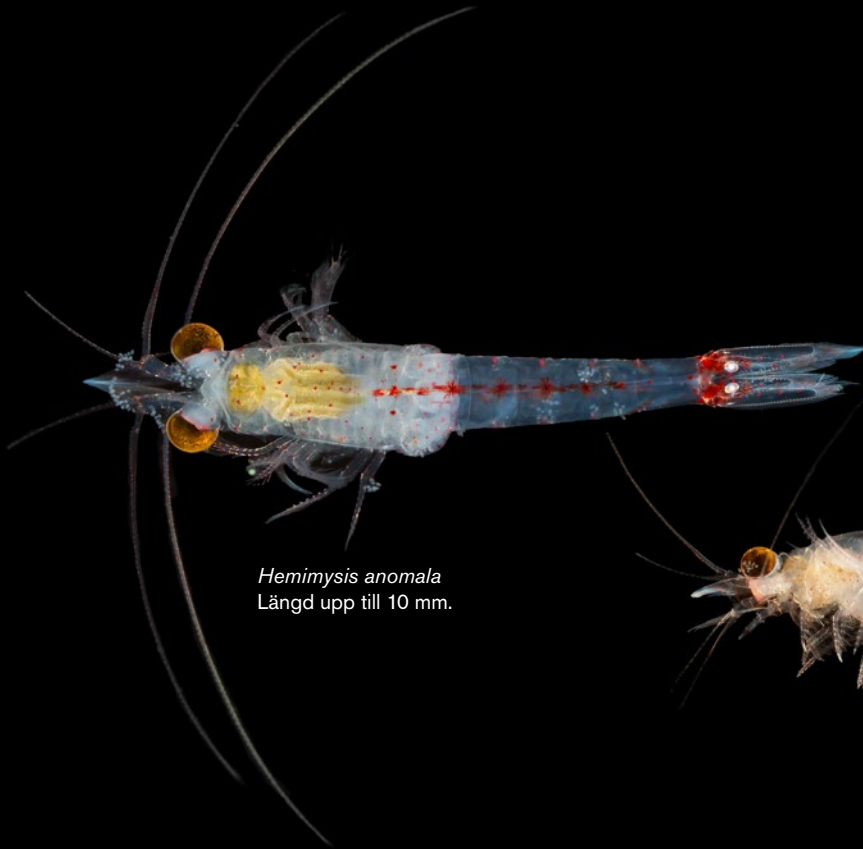
Mindre rovmärla *Dikerogammarus haemobaphes*
Längd upp till 20 mm.

Pontogammarus robustiodes
Längd upp till 20 mm.

Chelicorophium curvispinum
Längd upp till 6 mm.

Hemimysis anomala
Längd upp till 10 mm.

Hemimysis anomala, från sidan

Limnomysis benedeni
Längd upp till 13 mm.

Limnomysis benedeni, från sidan

Vilka blir effekterna?

I flera av de stora floderna i Europa och i många sjöar domineras faunan idag av pontokaspiska kräftdjur, där de som behandlas här ofta är de vanligaste arterna (Bernauer & Jensen 2006, Gallardo & Aldridge 2015). Istället för en mångfald av smådjur, som många arter av inhemska sländlarver, kräftdjur, vattenlevande maskar och andra, kan strandnära områden förvandlas till att helt domineras av dessa nya kräftdjur, för vilka de inhemska arterna saknar skydd (Gallardo & Aldridge 2015, Gumuliauskaitė, & Arbačiauskas 2008). Våra svenska fiskarter (t.ex. abborre och lake) har på kontinenten visats äta nykomlingarna men de får en betydligt mer ensidig kost och kan sannolikt inte påverka bestånden nämnvärt (Eckmann m.fl. 2008). Utöver att vara rovdjur kan märkräftorna livnära sig även på alger, växter och dött organiskt material. *P. robustoides* har sannolikt åstadkommit att vissa arter av alger helt försvunnit från sjöar i Litauen där den etablerat sig (Arbačiauskas 2005). Pungräkan *H. anomala* har visats kunna förändra planktonsamhällen, då den förtär hinnkräftor framför hoppkräftor och förändrar den naturliga artsammansättningen i vattenmassor (Sinclair m.fl. 2016). Vad gäller effekterna av *L. benedeni* är de mindre studerade men de väldigt stora tätheterna som kan uppstå torde ha effekt. Arten lever på påväxtalger och detritus snarare än på plankton.

Överlag vet vi dock ännu inte om effekterna i nordliga svenska vatten blir lika allvarliga som på kontinenten.

Vad kan göras?

Där de etablerat sig är det svårt att påverka förekomsterna. I Storbritannien har man genom att skapa barriärer, t.ex. överfall i vattendrag, i några fall lyckats förhindra eller fördröja uppströms spridning till värdefulla vattenmiljöer (Wood m. fl. 2021). Detta bör dock ses som en lösning i enstaka fall. Sverige är ett av världens mest sjörika länder, och hos oss är det av mycket stor betydelse att undvika vidare etableringar i nya vattensystem. I de flesta vatten i Sverige saknas kommersiell båttrafik, men det finns desto mer av privat sådan, och den senare är den troligaste transportvägen. När båtar och fiskeredskap flyttas mellan vatten är det viktigt att tillse att problemarter av kräftdjur, men även av invasiva musslor, vattenväxter, kräftpest med flera inte sprids vidare. Länsstyrelserna runt Mälaren och Vättern har därför dragit igång en kampanj riktad till båtägare och sportfiskare: TÖM, TVÄTTA; TORKA är ledorden (Figur 3). För att undvika spridning är följande punkter mycket viktiga att tänka på:

- TÖM ut allt vatten från båtar eller utrustning innan de flyttas.
- TVÄTTA båtar och utrustning från växtdelar, djur och sediment innan de flyttas till ett nytt vatten.
- TORKA utrustning som dykardräkter, badleksaker, fiskeredskap, båtar och annan utrustning innan de flyttas till ett nytt vatten. Det räcker att de får lufttorka ett par dagar.

Vilken kunskap behöver vi?

Påverkan på bottenfauna- och fiskesamhällen behöver studeras. Vilka inhemska bottenfaunaarter trängs undan och vilka klarar sig bättre? Vilka av våra fiskarter förtär de nytillkomna kräftdjuren och kan tänkas gynnas i förhållande till andra arter? Vidare behöver den förmodade känsligheten för låga kalkhalter studeras. Är den generell för de sex arterna eller finns det mellanartsvariation? Vilka områden/vattensystem i landet löper särskild risk att invaderas? Längs Östersjön provtas sällan grunda bottnar och därför är det sannolikt att åtminstone några av arterna redan är etablerade där. Fler undersökningar av strandnära smådjursfaunan behövs vid Östersjökusten.

Hur känns arterna igen?

I sötvatten är de tre av de aktuella märkräftorna till det yttre väldigt lika flera inhemska men fredligare arter av märkräftor. Dessa skiljer sig från våra sötvattensarter genom små utskott på bakkroppen och mer njurformiga ögon. I brackvattensmiljöer finns inhemska arter som är mer snarlika de främmande. *C. curvispinum* har relativt runda ögon men de mycket kraftiga främre antennerna ger den ett unikt utseende. Pungräkor som grupp utgör ett mer exotiskt inslag i grunda miljöer i svenska sjöar då liknande svenska arter lever djupare och är ovanliga, t.ex. pungräkan *Mysis relicta*. Pungräkor som hittas i grunda miljöer är med stor sannolikhet främmande arter. Bestämningshjälp finns på arternas sidor på Artfakta.se samt i [Dobson \(2012\)](http://Dobson (2012)).

Rapportera

Om du finner kräftdjur som påminner om de som behandlas i artikeln, försök att säkerställa om det är en av de främmande eller de snarlika svenska arterna. Se bestämningstips ovan här. Större rovmärkla kan rapporteras utan konto på Rappen.nu, eller samtliga arter som inloggad på Artportalen.se. Det går även att kontakta Artdatabanken direkt.

Figur 3. Länsstyrelsernas kampanj för att hindra spridning via båtar och fiskeutrustning. Båtar bör rengöras och torkas noggrant innan flytt till nytt vatten.

Referenser och mer läsning

[Artfakta.se](https://www.artfakta.se)

<https://www.havochvatten.se/arter-och-livsmiljoer/invasiva-frammande-arter.html>

Arbačiauskas, K. (2005). The distribution and local dispersal of Ponto-Caspian Peracarida in Lithuanian fresh waters with notes on *Pontogammarus robustoides* population establishment, abundance and impact. *Oceanological and Hydrobiological Studies* 34(1), 93–113.

Bacela-Spychalska, K., Grabowski, M., Rewicz, T., Konopacka, A., & Wattier, R. (2013). The 'killer shrimp' *Dikerogammarus villosus* (Crustacea, Amphipoda) invading Alpine lakes: overland transport by recreational boats and scuba-diving gear as potential entry vectors?. *Aquatic Conservation: Marine and Freshwater Ecosystems*, 23(4), 606–618.

Bernauer, D. & Jansen, W. (2006). Recent invasions of alien macroinvertebrates and loss of native species in the upper Rhine River, Germany. *Aquatic Invasions* 1(2), 55–71.

van den Brink, F.W.B., van der Velde, G. & A. bij de Vaate (1993). Ecological Aspects, Explosive Range Extension and Impact of a Mass Invader, *Corophium curvispinum* Sars, 1895 (Crustacea: Amphipoda), in the Lower Rhine (The Netherlands). *Oecologia* 93(2), 224–232.

Clarke Murray C, Pakhomov EA, Therriault TW (2011). Recreational boating: a large unregulated vector transporting marine invasive species. *Diversity and Distributions* 17: 1161–1172.

Clinton, K. E., Mathers, K. L., Constable, D., Gerrard, C., & Wood, P.J. (2018). Substrate preferences of coexisting invasive amphipods, *Dikerogammarus villosus* and *Dikerogammarus haemobaphes*, under field and laboratory conditions. *Biological Invasions*, 20, 2187–2196.

Czarnecka, M., Kobak, J., & Wiśniewski, R. (2010). Preferences of juveniles and adults of the invasive Ponto-Caspian amphipod *Pontogammarus robustoides* for various species of macrophytes and artificial substrata. *Hydrobiologia*, 655, 79–88.

Devin, S., Piscart, C., Beisel, J. N., & Moreteau, J. C. (2003). Ecological traits of the amphipod invader *Dikerogammarus villosus* on a mesohabitat scale. *Archiv für Hydrobiologie*, 158(1), 43–56.

Dobson, M. (2012). Identifying invasive freshwater shrimps and isopods. *Ambleside: Freshwater Biological Association*.

Eckmann, R., Mörtl, M., Baumgärtner, D., Berron, C., Fischer, P., Schleuter, D., & Weber, A. (2008). Consumption of amphipods by littoral fish after the replacement of native *Gammarus roeseli* by invasive *Dikerogammarus villosus* in Lake Constance. *Aquatic Invasions* 3, 187–191.

Floerl O, Inglis GJ, Dey K, Smith A (2009). The importance of transport hubs in stepping-stone invasions. *Journal of Applied Ecology* 46: 37–45.

Gallardo, B., & Aldridge, D. C. (2015). Is Great Britain heading for a Ponto-Caspian invasional meltdown? *Journal of applied Ecology*, 52(1), 41–49.

Gergs, R., Hanselmann, A. J., Eisele, I., & Rothhaupt, K. O. (2008). Autecology of *Limnomysis benedeni* Czerniavsky, 1882 (Crustacea: Mysida) in Lake Constance, Southwestern Germany. *Limnologica*, 38(2), 139–146.

Gumuliauskaitė, S., & Arbačiauskas, K. (2008). The impact of the invasive Ponto-Caspian amphipod *Pontogammarus robustoides* on littoral communities in Lithuanian lakes. *European Large Lakes Ecosystem changes and their ecological and socioeconomic impacts*, *Hydrobiologia*, 599, 127–134.

Hesselschwerdt, J., Necker, J., & Wantzen, K. M. (2009). Gammarids in Lake Constance: habitat segregation between the invasive *Dikerogammarus villosus* and the indigenous *Gammarus roeseli*. *Fundamental and Applied Limnology*. 173(3), 177–186.

Hupało, K., Riss, H.W., Grabowski, M., Thiel, J., Bącela-Spychalska, K. & Meyer, E.I. (2018). Climate change as a possible driver of invasion and differential in HSP70 expression in two genetically distinct populations of the invasive killer shrimp, *Dikerogammarus villosus*. *Biological Invasions* 20(8), 2047–2059.

Vätternförbundet (2023). Bottenfauna vid Vätterns stränder 2022- Rapport.

Leppänen, J.J., Kotta, J., Daneliya, M. & Salo, E. (2017). First record of *Chelicorophium curvispinum* (GO Sars, 1895) from Lake Mälaren, SE Sweden. *BioInvasions Records*, 6(4), 345–349.

Lundberg, S. & Svensson, J.E. (2004). Röd immigrant från öster. *Fauna & Flora* 99(1), 38–40.

Länsstyrelsen i Stockholm (2024). Undersökning av bottenfauna 2023 – Med fokus på främmande arter. Rapport.

Rewicz, T., Grabowski, M., MacNeil, C. & Bacela-Spychalska, K. (2014). The profile of a 'perfect' invader – the case of killer shrimp, *Dikerogammarus villosus*. *Aquatic Invasions* 9, 267–288.

Rukke, N.A. (2002). Effects of low calcium concentrations on two common freshwater crustaceans, *Gammarus lacustris* and *Astacus astacus*. *Functional Ecology*, 16(3), 357–366.

Sahlén Zetterberg, T., & Fölster, J. (2022). Har kalciumhalten i svenska sjöar och vattendrag nått kritiskt låga nivåer? Šidagytė, E., Solovjova, S., Šniaukšaitė, V., Šiaulyš, A., Olenin, S. & Arbačiauskas, K. (2017). The killer shrimp *Dikerogammarus villosus* (Crustacea, Amphipoda) invades Lithuanian waters, South-Eastern Baltic Sea. *Oceanologia* 59(1), 85–91.

Sinclair, J. S., Arnott, S. E., & Cox, A. (2016). The quick and the dead: copepods dominate as cladocerans decline following invasion by *Hemimysis anomala*. *Canadian Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 73(5), 793–803.

Svård, C. (2023) Tumbaåns sjösystem 2022. Rapport Botkyrka kommun.

Zetterberg, T., & Fölster, J. (2022). Har kalciumhalten i svenska sjöar och vattendrag nått kritiskt låga nivåer? Rapport / Sveriges lantbruksuniversitet, Institutionen för vatten och miljö, 2022:8.

Mälaren vid Kungeången. Massförekomst av märkräftan *Pontogammarus robustoides* bland grus och stenar.
FOTO: ULF BJELKE

SLU Artdatabanken

[SLU Artdatabanken](#) är ett kunskapscentrum för Sveriges arter och naturtyper. Vi bidrar till en hållbar förvaltning av naturresurser genom att samla in, analysera och tillgängliggöra data om tillståndet i naturen samt beskriva och presentera fakta om biologisk mångfald.

SLU Artdatabanken tillhandahåller tjänsterna [Artfakta.se](#) (samlad artinformation) och [Artportalen.se](#) (rapporteringsystem för artobservationer).

Sedan 2002 har vi regeringsuppdraget Svenska artprojektet där målet är att kartlägga, beskriva och tillgängliggöra kunskap om Sveriges alla flercelliga växter, svampar och djur. Tillsammans med expertkommittéer tar vi fram Sveriges rödlista (en lista över arter och deras utdöendeförhållande i Sverige).

Vi arbetar för en rik och känd natur.

SLU Artdatabanken

Ett kunskapscentrum för arter och naturtyper